

ຄູ່ມືການນຳໃຊ້ລະຫັດແຫຼ່ງກຳເນີດຂອງ CITES

ຈັດຂຶ້ນພາຍໃຕ້ຮັບຮອງສຳລັບກອງເລຂາຂອງ CITES ໂດຍ ສະມາຄົມອະນຸລັກທຳມະຊາດສາກົນ (IUCN), ຖະໜົນ Mauverney 28, 1196 Gland, ປະເທດສະວິດເຊີແລນ.

ຂຽນໂດຍ: Jessica A. Lyons, Daniel J. D. Natusch and Robert W. G. Jenkins.

ດ້ວຍການສະໜັບສະໜູນດ້ານການເງິນຂອງ ສະຫະພາບເອີຣົບ.

ການຈັດພິມປຶ້ມຄູ່ມືການນຳໃຊ້ນີ້ຄົນໃໝ່ເພື່ອຈຸດປະສົງທາງດ້ານການສຶກສາ ຫຼື ຈຸດປະສົງທີ່ບໍ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການຄ້າສາມາດຈັດພິມຄືນໃໝ່ໄດ້ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກເຈົ້າຂອງລິຂະສິດ.

ຫ້າມບໍ່ໃຫ້ມີການຈັດພິມປຶ້ມຄູ່ມືການນຳໃຊ້ນີ້ຄືນໃໝ່ເພື່ອຂາຍຄືນ ຫຼື ຈຸດປະສົງທາງການຄ້າດ້ວຍຮູບແບບໃດກໍຕາມເຊັ່ນວ່າ: ການເກັບຂໍ້ມູນທີ່ເປັນຮູບຖ່າຍ, ເອເລັກໂຕຣນິກ ຫຼື ດ້ວຍລະບົບກົນຈັກ ລວມທັງການອັດຕະໂນມັດ, ການບັນທຶກ, ການອັດສຽງ ຫຼື ການເກັບຂໍ້ມູນ ແລະ ວິທີການກູ້ຂໍ້ມູນ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກເຈົ້າຂອງລິຂະສິດ.

ການກຳນົດລັກສະນະທາງດ້ານເພີ່ມເຕີມທີ່ຈັດເຂົ້າໃນປຶ້ມຄູ່ມືການນຳໃຊ້ສະບັບນີ້ບໍ່ໄດ້ສະແດງເຖິງຄວາມຄິດໃດໜຶ່ງທີ່ສະແດງອອກມາໃນພາກສ່ວນໃດກໍຕາມຂອງຜູ້ຮຽບຮຽງ ຫຼື ກອງເລຂາຂອງ CITES ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບສະຖານະພາບທາງກົດໝາຍຂອງປະເທດ, ເຂດນ້ຳແດນດິນ ຫຼື ພື້ນທີ່ ຫຼື ກ່ຽວຂ້ອງກັບການກຳນົດເຂດແດນ ຫຼື ຊາຍແດນຂອງມັນ.

ກອງເລຂາຂອງ CITES

Maison internationale de l'environnement

Chemin des Anémones

CH-1219 Châtelaine, Genève

ປະເທດສະວິດເຊີແລນ

ໂທລະສັບ: +41(0)22 917 8139/40

ແຟັກ: +41(0)22 797 34 17

ອີເມວ: info@cites.org

ເວັບໄຊ: www.cites.org

1.0 ຄວາມເປັນມາ ແລະ ພາກສະເໜີ

ບົດບາດຂອງສິນທີ່ສັນຍາວ່າດ້ວຍການຄ້າລະຫວ່າງປະເທດກ່ຽວກັບສັດປ່າ ແລະ ພັນໄມ້ທີ່ໃກ້ສູນພັນ (CITES) ແມ່ນເພື່ອຄວມຄຸມການຄ້າລະຫວ່າງປະເທດກ່ຽວກັບພັນສັດ ແລະ ພັນພືດທີ່ໄດ້ຈັດບັນຊີເຂົ້າໃນ CITES ເພື່ອຮັບປະກັນການມີຊີວິດຢູ່ລອດຂອງເຂົ້າເຈົ້າໃນສະພາບແວດລ້ອມຕາມທຳມະຊາດບໍ່ໃຫ້ໄດ້ຮັບໄພອັນຕະລາຍ. ເພື່ອບັນລຸຈຸດປະສົງດັ່ງກ່າວນີ້, ເປັນສິ່ງສຳຄັນທີ່ລະບົບການຄຸ້ມຄອງໄດ້ນຳໃຊ້ເພື່ອຍົກຕົວຢ່າງການຄ້າລະຫວ່າງປະເທດໄດ້ກຳນົດ ແລະ ເຂົ້າໃຈຢ່າງຈະແຈ້ງ ແລະ ຜົນກະທົບຂອງແຕ່ລະລະບົບການໃນຈຳນວນທັງໝົດຂອງສັດປ່າທີ່ໄດ້ຮັບການປະເມີນຕາມຄວາມເໝາະສົມ. ແຕ່ລະລະບົບຄວນຈະມີລະຫັດແຫຼ່ງກຳເນີດກ່ຽວພັນກັນ ເພື່ອນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນໃບອະນຸຍາດ ແລະ ໃບຢັ້ງຢືນຂອງ CITES ເຊິ່ງອອກແຈ້ງການໃຫ້ແຕ່ລະຝ່າຍຊາບກ່ຽວກັບລະບົບການຄຸ້ມຄອງທີ່ນຳໃຊ້ເພື່ອຍົກຕົວຢ່າງໃຫ້ເຫັນ ແລະ ດັ່ງນັ້ນໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຂໍ້ກຳນົດຂອງສິນທີ່ສັນຍາທີ່ປະກາດໃຊ້. ຕົວຢ່າງ: ສັດທີ່ເກີດຕາມສະພາບແວດລ້ອມມີລະຫັດແຫຼ່ງກຳເນີດເປັນ "w" ສຳລັບສັດປ່າ. ປະຈຸບັນນີ້ມີ 10 ລະຫັດຂອງແຫຼ່ງຂໍ້ມູນທີ່ຖືກນຳໃຊ້ ເພື່ອສະແດງຄວາມໝາຍຂອງຕົວຢ່າງໃນພັນຂອງສັດ ແລະ ພືດທີ່ໄດ້ຈັດບັນຊີເຂົ້າໃນ CITES ກ່ຽວກັບການຄ້າ (ອະທິບາຍລາຍລະອຽດໃນຂໍ້ 2.0).

ເພື່ອຊ່ວຍເຫຼືອແຕ່ລະຝ່າຍກັບພາລະກິດການປະກາດໃຊ້ລະຫັດແຫຼ່ງກຳເນີດໃຫ້ຖືກຕ້ອງສຳລັບການສົ່ງອອກພັນສັດ ແລະ ພືດຂອງ CITES ໂດຍອີງໃສ່ຂໍ້ຕົກລົງເລກທີ 15.52 ຂອງກອງປະຊຸມຫຼາຍຝ່າຍຄັ້ງທີ 15 ຂອງ CITES (ທີ່ Doha, Qatar ລະຫວ່າງວັນທີ 13 – 15 ເດືອນມີນາ 2010) ໄດ້ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ກອງເລຂາຂອງ CITES:

“... ເຮັດສັນຍາກັບຜູ້ຊ່ວຍຊານທີ່ເຫັນວ່າສົມຄວນເພື່ອກະກຽມຄູ່ມືການນຳໃຊ້ ເພື່ອມາທັງສະເໜີໃຫ້ແຕ່ລະຝ່າຍນຳໃຊ້ລະຫັດແຫຼ່ງກຳເນີດຕາມຄວາມເໝາະສົມ ... ຕ້ອງໄດ້ສະເໜີໃຫ້ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງສັດ ແລະ ພືດກວດຄົ້ນ ແລະ ສະແດງຄວາມຄິດເຫັນ”.

<http://www.cites.org/sites/default/files/eng/cop/16/doc/E-CoP16-48.pdf>

ກອງເລຂາຂອງ CITES ໄດ້ຮັບການມອບໝາຍໜ້າທີ່ປ່ຽນກັນກັບ IUCN ເພື່ອປະຕິບັດພາລະກິດນີ້. ບົດລາຍງານນີ້ເປັນຜົນໄດ້ຮັບຂອງວຽກ ແລະ ມີຈຸດປະສົງຊີ້ນຳແນວທາງໃຫ້ແຕ່ລະຝ່າຍຂອງ CITES ໃນການນຳໃຊ້ລະຫັດແຫຼ່ງກຳເນີດຂອງພັນສັດ ແລະ ພືດຕາມຄວາມເໝາະສົມເພື່ອບ້ອນຂໍ້ມູນເຂົ້າໃນການຄ້າລະຫວ່າງປະເທດ.

2.0 ລະຫັດແຫຼ່ງກຳເນີດທີ່ນຳໃຊ້ໃນປະຈຸບັນ ແລະ

ບັນດາລະບົບການຜະລິດ

ນິຍາມຂອງລະຫັດແຫຼ່ງກຳເນີດທີ່ຖືກນຳໃຊ້ໃນທີ່ນີ້ແມ່ນໄດ້ມາຈາກມະຕິຂອງກອງປະຊຸມເລກທີ 12.3 (ສະບັບປັບປຸງສຳນຳເລກທີ 17) ແລະ ເວັບໄຊທ໌ ຂອງ CITES. ສຳລັບຄຳອະທິບາຍເພີ່ມເຕີມໃຫ້ເບິ່ງການປະມວນຄຳສັບຂອງ CITES ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

<http://www.cites.org/eng/resources/terms/glossary.php>

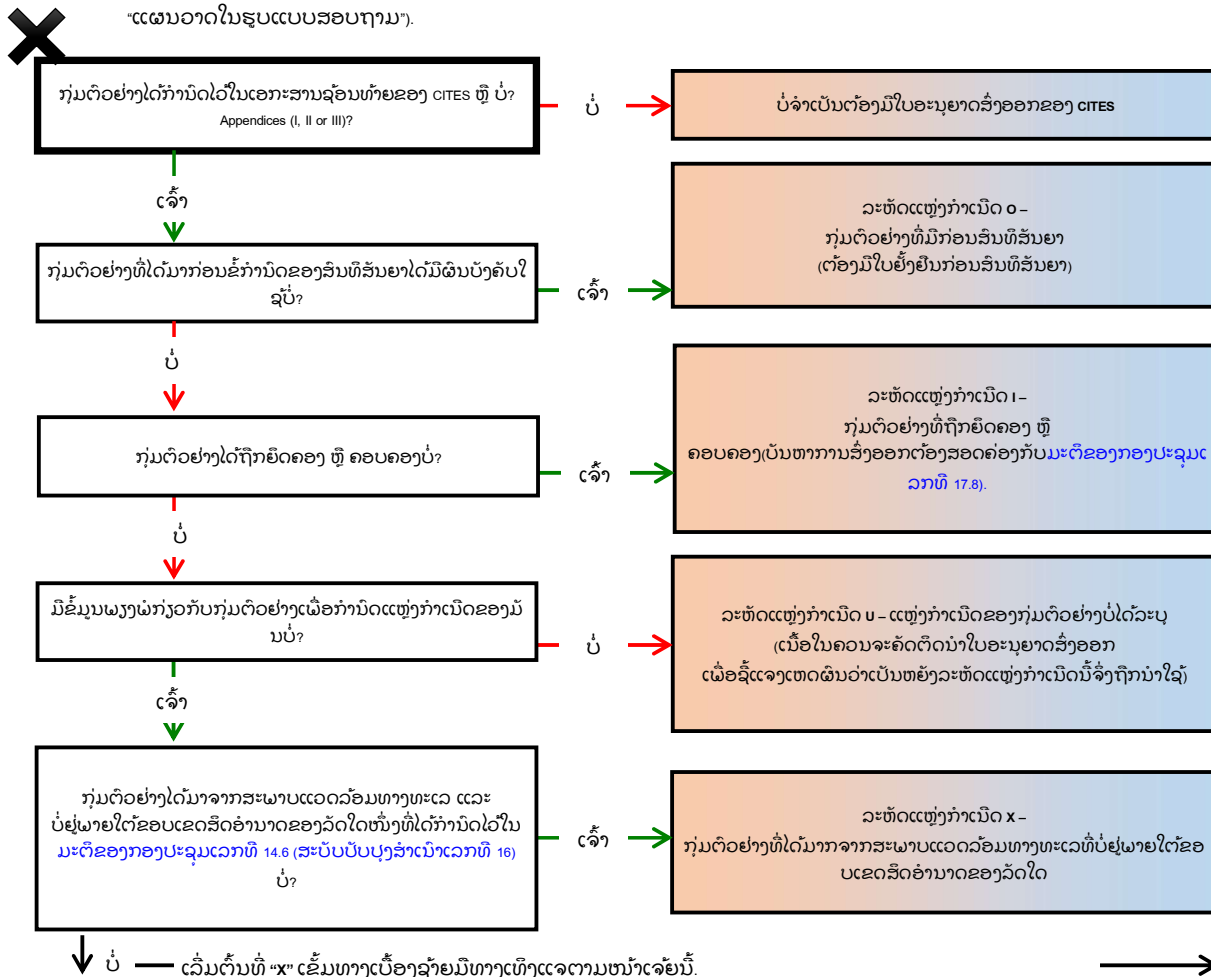
ລະຫັດແຫຼ່ງ ກຳເນີດ	ຄຳອະທິບາຍ	ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ ຂອງ CITES	ນິຍາມ
w	ສັດປ່າ	I, II, III	ໝາຍເຖິງກຸ່ມຕົວຢ່າງທີ່ໄດ້ມາຈາກສະພາບແວດລ້ອມຕາມທຳມະຊາດ
x	ສັດທະເລ	I, II, III	ໝາຍເຖິງກຸ່ມຕົວຢ່າງທີ່ໄດ້ມາຈາກສະພາບແວດລ້ອມຕາມທະເລໂດຍບໍ່ຢູ່ພາຍໃຕ້ຂອບເຂດອຳນາດຂອງລັດໃດໜຶ່ງ

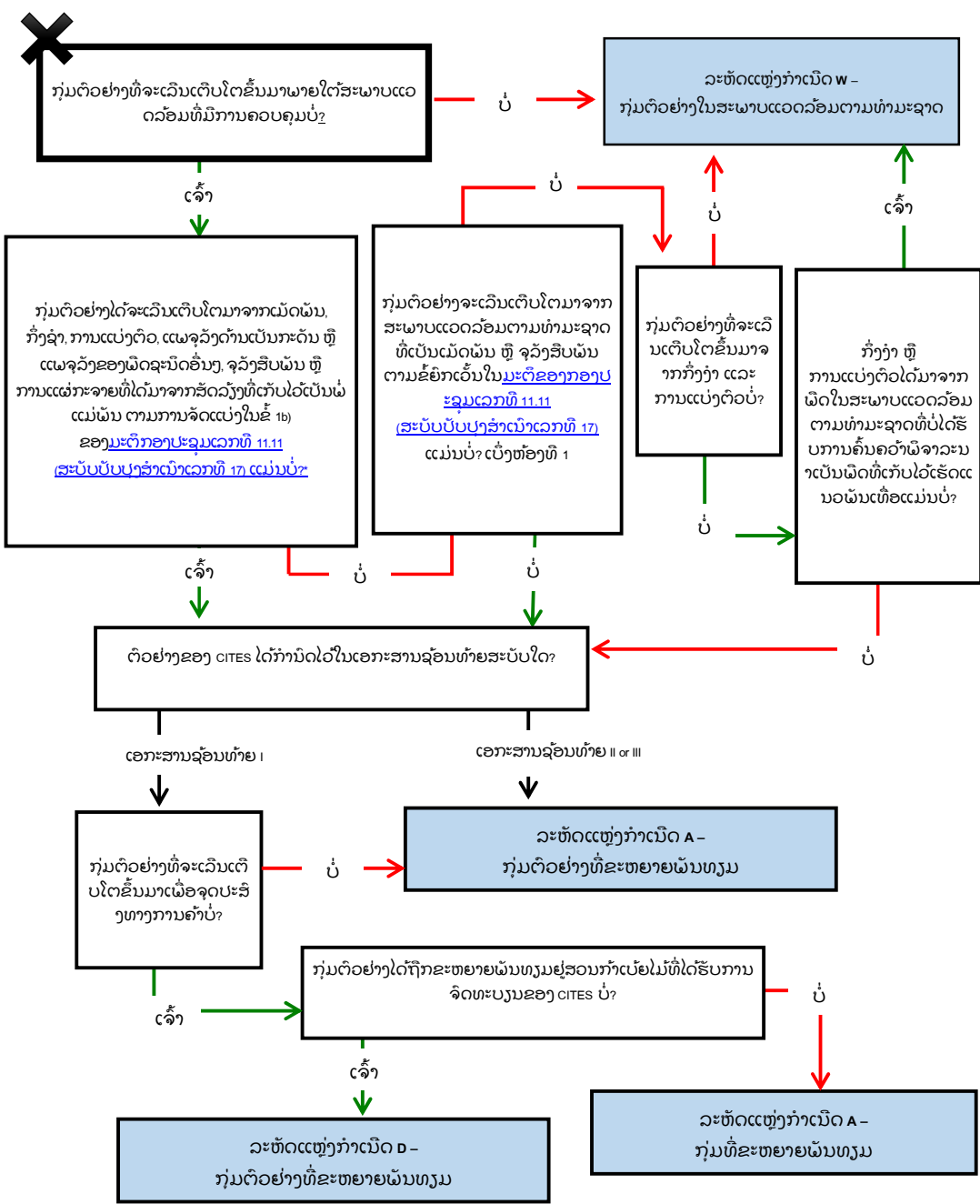
R	ສັດລ້ຽງ	I, II, III	ໝາຍເຖິງກຸ່ມຕົວຢ່າງຂອງສັດຊະນິດນີ້ໄດ້ຖືກລ້ຽງໃນສະພາບແວດລ້ອມທີ່ມີການຄອບຄຸມ ເຖິງຖືໄຂ່ ແລະ ລູກອ່ອນຢູ່ໃນປ່າ ເຊິ່ງເປັນບ່ອນທີ່ພວກເຂົາອາດຈະມີໂອກາດລອດຊີວິດເປັນສັດໃຫຍ່ໄດ້ໜ້ອຍຫຼາຍ.
D	ສັດລ້ຽງທີ່ຖືກກັກຂັງ ຫຼື ພືດຂະຫຍາຍພັນທຽມ	I	ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ ¹ . ໝາຍເຖິງສັດລ້ຽງທີ່ຖືກກັກຂັງສຳລັບຈຸດປະສົງການດຳເນີນງານທາງການຄ້າ ເຊິ່ງໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນການຈົດທະບຽນຂອງກອງເລຂາເພື່ອໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບມະຕິຂອງກອງປະຊຸມເລກທີ 12.10 (ສະບັບປັບປຸງສຳນືກເລກທີ 15) ແລະ ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ ¹ . ພືດທີ່ຂະຫຍາຍພັນທຽມເພື່ອຈຸດປະສົງທາງການຄ້າ ລວມທັງຊົນສ່ວນຕ່າງ ແລະ ອະນຸພັນຕ່າງໆທີ່ສົ່ງອອກພາຍໃຕ້ຂໍ້ກຳນົດ. ມາດຕາ VII, ວັກທີ 4 ຂອງສົນທິສັນຍາ.
A	ພືດຂະຫຍາຍພັນທຽມ	I, II, III	ໝາຍເຖິງພືດທີ່ຂະຫຍາຍພັນທຽມຕາມມະຕິຂອງກອງປະຊຸມເລກທີ 11.11 (ສະບັບປັບປຸງສຳນືກເລກທີ 17) ລວມທັງຊົນສ່ວນ ແລະ ອະນຸພັນຕ່າງໆທີ່ສົ່ງອອກພາຍໃຕ້ຂໍ້ກຳນົດ. ມາດຕາ VII, ວັກທີ 5 (ກຸ່ມຕົວຢ່າງຂອງພັນສັດ ແລະ ພືດທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ໃນເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ ¹ . ເຊິ່ງໄດ້ມີການຂະຫຍາຍພັນທຽມທີ່ບໍ່ແມ່ນຈຸດປະສົງດ້ານການຄ້າ ແລະ ກຸ່ມຕົວຢ່າງຂອງພັນສັດ ແລະ ພືດທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ ¹ ແລະ II.
C	ສັດລ້ຽງທີ່ຖືກກັກຂັງ	I, II, III	ໝາຍເຖິງສັດລ້ຽງທີ່ຖືກກັກຂັງຕາມມະຕິຂອງກອງປະຊຸມເລກທີ 10.16 (ສະບັບປັບປຸງ) ລວມທັງຊົນສ່ວນ ແລະ ອະນຸພັນຕ່າງໆທີ່ຖືກສົ່ງອອກພາຍໃຕ້ຂໍ້ກຳນົດ. ມາດຕາ VII, ວັກທີ 5.
F	ສັດລ້ຽງທີ່ເກີດມາແລ້ວຖືກກັກຂັງ	I, II, III	ໝາຍເຖິງບັນດາສັດທີ່ເກີດມາແລ້ວຖືກກັກຂັງ (F ¹ ຫຼື ລຸ້ນຖັດໄປ) ທີ່ບໍ່ສະແດງນິຍາມເປັນ “ສັດທີ່ເກີດມາແລ້ວຖືກກັກຂັງ” ໃນມະຕິຂອງກອງປະຊຸມເລກທີ 10.16 (ສະບັບປັບປຸງ) ລວມທັງຊົນສ່ວນ ແລະ ອະນຸພັນຕ່າງໆ.
U	ສັດບໍ່ມີຊີ້	I, II, III	ໝາຍເຖິງແຫຼ່ງກຳເນີດຂອງພັນສັດ ແລະ ພືດທີ່ບໍ່ມີຊີ້ແຕ່ຕ້ອງໄດ້ມີການພິສູດ.
I	ສັດທີ່ຖືກຍຶດ ຫຼື ຄອບຄອງ	I, II, III	ໝາຍເຖິງສັດ ແລະ ພືດທີ່ຖືກຍຶດ ຫຼື ຄອບຄອງ. ລະຫັດແຫຼ່ງກຳເນີດປະເພດນີ້ຕ້ອງຖືກນຳໃຊ້ໃຫ້ແທດເໝາະກັບລະຫັດແຫຼ່ງກຳເນີດອື່ນ.
O	ກ່ອນສົນທິສັນຍາ	I, II, III	ໝາຍເຖິງສັດ ແລະ ພືດທີ່ໄດ້ລວບລວມມາກ່ອນຂໍ້ກຳນົດຂອງສົນທິສັນຍາຈະປະກາດໃຊ້. ຖ້າຫາກວ່າຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງອອກໃບຢັ້ງຢືນໃຫ້ແລ້ວຈະບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງມີໃບອະນຸຍາດ ຫຼື ໃບຢັ້ງຢືນອີກພາຍໃຕ້ສົນທິສັນຍາດັ່ງກ່າວ ເພື່ອອະນຸຍາດໃຫ້ສົ່ງອອກ. ນຳເຂົ້າ ຫຼື ສົ່ງອອກຄືນ).

3.0 ຈຸດສຳຄັນທີ່ແຕກຕ່າງຂອງລະຫັດແຫຼ່ງກຳເນີດ

ຈຸດສຳຄັນທີ່ແຕກຕ່າງຂອງລະຫັດແຫຼ່ງກຳເນີດໄດ້ມີການປັບປຸງເພື່ອຊ່ວຍເຫຼືອແຕ່ລະຝ່າຍໃນການນຳໃຊ້ລະຫັດແຫຼ່ງກຳເນີດໃຫ້ຖືກຕ້ອງສຳລັບການສົ່ງອອກສັດ ແລະ ພືດທີ່ໄດ້ຈັດເຂົ້າບັນຊີຂອງ CITES. ຄຳແນະນຳວິທີການນຳໃຊ້ຈຸດສຳຄັນມີດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

1. ສຳລັບການຄຳລະຫວ່າງປະເທດທັງພືດ ແລະ ສັດ ລວມທັງຊີ້ນສ່ວນ ແລະ ອະນຸພັນຂອງພວກມັນ, ໃຫ້ເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍຕົວ "x" ເຂັ້ມຂ້າງລຸ່ມໃນໜ້ານີ້.
2. ສຳລັບຄຳຖາມໃຫ້ປະຕິບັດຕາມລູກສອນ "ເຈົ້າ" ຫຼື "ບໍ່" ໄປຫາຫ້ອງຄຳຖາມຖັດໄປຈົນກວ່າສຳເລັດດ້ວຍຫ້ອງທີ່ເປັນສີ. ຫ້ອງສີເຫຼົ່ານີ້ບົ່ງບອກເຖິງລະຫັດແຫຼ່ງກຳເນີດຂອງ CITES ທີ່ຄວນຈະຖືກນຳໃຊ້ເມື່ອມີການອອກໃບອະນຸຍາດ ຫຼື ໃບຢັ້ງຢືນສຳລັບກຸ່ມຕົວຢ່າງໃດໜຶ່ງ.
3. ບາງຫ້ອງຈະມີລັກສະນະຄ້າຍຄືກັບເຄື່ອງໝາຍດອກຈັນ * ທີ່ບອກທາງໃຫ້ຜູ້ໃຊ້ເພື່ອເບິ່ງຄຳແນະນຳເພີ່ມເຕີມ (ເບິ່ງໃນຂໍ້ 4.0 ຫາ 7.0) ເພື່ອກຳນົດລະຫັດແຫຼ່ງກຳເນີດ.
4. ຖ້າຫາກຍັງບໍ່ໝັ້ນໃຈວ່າລະຫັດແຫຼ່ງກຳເນີດອັນໃດຄວນຈະຖືກນຳໃຊ້ສຳລັບ ກຸ່ມຕົວຢ່າງຈຳເພາະໃດໜຶ່ງ, ໃຫ້ປຶກສານຳກອງເລຂາຂອງ CITES.
5. ນອກຈາກນັ້ນກໍ່ໃຫ້ສັງເກດເບິ່ງຕື່ມເພາະຍັງມີຫຼາຍຂໍ້ຍົກເວັ້ນ ແລະ ຂໍ້ກຳນົດພິເສດທີ່ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນກຸ່ມຕົວຢ່າງທີ່ໄດ້ຈັດບັນຊີເຂົ້າໃນ CITES - **ການເຊື່ອມຕໍ່ຫາຂໍ້ຍົກເວັ້ນ ແລະ ຂໍ້ກຳນົດພິເສດໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນຂໍ້ 7.0 ຂອງຄຳແນະນຳນີ້.**
6. ຂໍ້ມູນອັນດຽວກັນໃນສະແດງໃຫ້ເຫັນໃນຮູບແບບຄຳຖາມຢູ່ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍຂອງຄູ່ມືການນຳໃຊ້ນີ້ (ເບິ່ງໜ້າທີ 12 "ແຜນວາດໃນຮູບແບບສອບຖາມ").

ຫ້ອງທີ 1. ຂໍ້ຍົກເວັ້ນສຳລັບພືດທີ່ປູກຈາກພືດພັນ ແລະ ຈຸລັງສືບພັນ
ມະຕິຂອງກອງປະຊຸມເລກທີ 11.11 (ສະບັບປັບປຸງສຳນືກເລກທີ 17)

ອາດຈະຕ້ອງມີຂໍ້ຍົກເວັ້ນ ແລະ ກຸ່ມຕົວຢ່າງທີ່ຖືວ່າເປັນການຂະຫຍາຍພັນທຽມຈະເລີນເຕີບໂຕມາຈາກພືດພັນ ຫຼື ຈຸລັງສືບພັນທີ່ຕັ້ງຕາມທຳມະຊາດເທົ່ານັ້ນ ໃນກໍລະນີການຈຳແນກປະເພດກ່ຽວພັນກັບ:

- ການກຳນົດເອົາແນວພັນຜູ້ ແລະ ແມ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງບັນຫາທີ່ຫຼັງຍາກອັນສຳຄັນໃນການປະຕິບັດຍ້ອນວ່າກຸ່ມຕົວຢ່າງນັ້ນໃຊ້ໄວ້ດົນເພື່ອເຖິງອາຍຸສືບພັນທີ່ເຫັນໃນພືດຫຼາຍຊະນິດ.
- ພືດພັນ ຫຼື ຈຸລັງສືບພັນທີ່ໄດ້ຕັ້ງມາຕາມທຳມະຊາດ ແລະ ຈະເລີນເຕີບໂຕໃນສະພາບແວດລ້ອມທີ່ມີການຄວບຄຸມພາຍໃຕ້ລັດໃດໜຶ່ງ ເຊິ່ງຈະຕ້ອງເປັນປະເທດຕົ້ນກຳເນີດຂອງພືດພັນ ແລະ ຈຸລັງສືບພັນນັ້ນອີກ.
- ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງລັດໄດ້ກຳນົດໄວ້ວ່າການເກັບພືດພັນ ຫຼື ຈຸລັງສືບພັນນັ້ນແມ່ນຜິດກົດໝາຍ ແລະ ຕ້ອງໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບລະບຽບກົດໝາຍຂອງປະເທດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງເພື່ອປົກປ້ອງ ແລະ ອະນຸລັກສັດ ແລະ ພືດເຫຼົ່ານັ້ນ.
- ອີງຕາມວິທະຍາສາດຂອງລັດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງນັ້ນໄດ້ກຳນົດໄວ້ວ່າ:
 - ການເກັບພືດພັນ ແລະ ຈຸລັງສືບພັນນັ້ນບໍ່ໃຫ້ເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ການມີຊີວິດຢູ່ລອດຂອງສັດ ແລະ ພືດທີ່ມີຢູ່ໃນສະພາບແວດລ້ອມຕາມທຳມະຊາດ ແລະ
 - ການອະນຸລັກການຄ້າໃນກຸ່ມຕົວຢ່າງດັ່ງກ່າວແມ່ນມີຜົນດີຕໍ່ການອະນຸລັກຝູງສັດທີ່ຢູ່ໃນສະພາບແວດລ້ອມຕາມທຳມະຊາດນັ້ນ.

ໃນລະດັບທີ່ຕ່ຳສຸດ, ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມວັກກັອນຂອງໃນຂໍ້ a) ຫຼື b) A ແລະ B. ທີ່ກ່າວມາຂ້າງເທິງນັ້ນມີດັ່ງນີ້:

- ການເກັບພືດພັນ ຫຼື ຈຸລັງສືບພັນສຳລັບຈຸດປະສົງແມ່ນມີຂອບເຂດຈຳກັດໃນລັກສະນະດັ່ງກ່າວ ເພື່ອໃຫ້ມີການສືບພັນຂອງຝູງສັດໃນສະພາບແວດລ້ອມຕາມທຳມະຊາດຄືນໃໝ່.
- ອັດຕາສ່ວນຂອງພືດທີ່ຈະເລີນເຕີບໂຕພາຍໃຕ້ສະພາບການດັ່ງກ່າວນັ້ນໜ້າໄດ້ຖືກນຳໃຊ້ ເພື່ອສ້າງສວນຮັບຮອງພັນພືດໃດຜູ້ ແລະ ແມ່ໃນອະນາຄົດ ແລະ ການເປັນແຫຼ່ງກຳເນີດຂອງພືດພັນ ຫຼື ຈຸລັງສືບພັນແລ້ວ ແລະ ນັ້ນກໍ່ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນ ຫຼື ຕັດຄວາມຈຳເປັນເພື່ອເກັບພືດພັນ ຫຼື ຈຸລັງສືບພັນຈາກສະພາບແວດລ້ອມຕາມທຳມະຊາດອອກຕົ້ນ ແລະ
- ອັດຕາສ່ວນຂອງພືດທີ່ຈະເລີນເຕີບໂຕພາຍໃຕ້ສະພາບການດັ່ງກ່າວນັ້ນ ເພື່ອນຳໃຊ້ສຳລັບການປູກຄົນໃນສະພາບແວດລ້ອມຕາມທຳມະຊາດ ເພື່ອເສີມຂະຫຍາຍການຝື້ນຝຸ່ງຈຳນວນທັງໝົດທີ່ມີຢູ່ ຫຼື ເພື່ອກຳນົດຈຳນວນທັງໝົດຄືນໃໝ່ທີ່ຖືກທຳລາຍ ແລະ

ໃນກໍລະນີຂອງການດຳເນີນການຂະຫຍາຍພັນຕາມເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ I, ສັດ ແລະ ພືດເພື່ອຈຸດປະສົງທາງການຄ້າພາຍໃຕ້ຕົວອັກສອນຂໍ້ດັ່ງກ່າວທີ່ເພດກະຕຸ້ນກັບກອງເລຂາຂອງຕາມມະຕິຂອງກອງປະຊຸມເລກທີ 9.19 (ສະບັບປັບປຸງສຳນືກເລກທີ 15)

ວ່າດ້ວຍຄຳແນະນຳການຈັດທະບຽນຂອງເບ້ຍໄມ້ທີ່ສົ່ງອອກກຸ່ມຕົວຢ່າງຂະຫຍາຍພັນທຽມຂອງສັດ ແລະ ພືດໃນເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ I.

• ພືດທີ່ຕັ້ງກຳມາໄດ້ຖືກຮັບຮອງເປັນຝູງຂະຫຍາຍພັນທຽມເທົ່ານັ້ນໃນເວລາທີ່ຮາກ ແລະ ກັ່ງຂອງມັນແມ່ນໄດ້ມາຈາກກຸ່ມຕົວຢ່າງທີ່ໄດ້ຂະຫຍາຍພັນທຽມ.

4.0 ຄຳແນະນຳເພີ່ມເຕີມກ່ຽວກັບການນຳໃຊ້ລະຫັດແຫຼ່ງກຳເນີດ R

CITES ກຳນົດເອົາຄຳວ່າ “ການລ້ຽງສັດໃນທຳມະຊາດ” ໝາຍເຖິງການລ້ຽງໃນສະພາບແວດລ້ອມທີ່ມີການຄວບຄຸມສັດ ເຊິ່ງຖືໄຂ່ ແລະ ລູກອ່ອນຢູ່ໃນສະພາບແວດລ້ອມຕາມທຳມະຊາດ ເຊິ່ງເປັນບ່ອນທີ່ພວກເຂົາອາດຈະມີໂອກາດລອດຊີວິດເປັນສັດໃຫຍ່ໄດ້ໜ້ອຍຫຼາຍ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມໄດ້ມີການປັບປຸງເພື່ອໃຫ້ມີຄວາມຊັດເຈນຍິ່ງຂຶ້ນ [\(ມະຕິຂອງກອງປະຊຸມເລກທີ 11.16 ສະບັບປັບປຸງເສົາເລກທີ 15\)](#). ຄວາມໝາຍຂອງການລ້ຽງສັດໃນທຳມະຊາດທີ່ມີຫຼາຍກວ່າຄວາມໝາຍໜຶ່ງທີ່ມີຄວາມໝາຍເປີດໃຫ້ແກ່ການຕີຄວາມໝາຍ ແລະ ການອອກແຈ້ງການແຫຼ່ງກຳເນີດບໍ່ຖືກຕ້ອງຖ້າຫາກວ່າບໍ່ໄດ້ກຳນົດລະອຽດ. ຂໍ້ນີ້ໄດ້ອະທິບາຍຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ແຕ່ລະຝ່າຍນຳໃຊ້ລະຫັດແຫຼ່ງກຳເນີດຂອງ “R” ໃຫ້ມີຄວາມຖືກຕ້ອງ.

“ໂອກາດລອດຊີວິດເປັນສັດໃຫຍ່ໄດ້ໜ້ອຍຫຼາຍ” ປະກອບມີຫຍັງແດ່?

ໂອກາດລອດຊີວິດເປັນສັດໃຫຍ່ເປັນສິ່ງທີ່ຕ້ອງໄດ້ຄົ້ນຄວ້າພິຈາລະນາເພີ່ມທຸກທີ່ສຸດເມື່ອມີການກຳນົດກຸ່ມຕົວຢ່າງຂອງສັດ ແລະ ພືດທີ່ສາມາດລ້ຽງໃນທຳມະຊາດ (ອີງຕາມນິຍາມປະຈຸບັນກຳນົດໂດຍແຕ່ລະຝ່າຍໃຫ້ກັບ CITES).

ໂອກາດລອດຊີວິດເປັນສັດໃຫຍ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຍຸດທະສາດປະຫວັດຊີວິດຂອງສັດ ແລະ ພືດ. ສັດ ແລະ

ພືດບາງຈຳພວກໄດ້ຖືກຄັດເລືອກເປັນແຫຼ່ງກຳເນີດ R ເຊັ່ນວ່າ: ພວກມັນມີລູກເປັນຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍ

ເຊິ່ງແຕ່ລະໂຕມີໂອກາດລອດຊີວິດເປັນສັດໃຫຍ່ຫຼາຍ. ຕົວຢ່າງ: ເຕົ້າທະເລ, ແຂ້, ປາຊະນິດກ້າງຫຼາຍ ແລະ

ສັດບໍ່ມີກະດູກສັນຫຼັງສ່ວນຫຼາຍໄດ້ຖືກຄັດເລືອກເປັນແຫຼ່ງກຳເນີດ R ແລະ ວາງໄຂ່ເປັນຈຳນວນຫຼາຍ,

ມີພຽງອັດຕາສ່ວນໜ້ອຍໜຶ່ງເທົ່ານັ້ນທີ່ຈະມີໂອກາດລອດຊີວິດເປັນສັດໃຫຍ່ໄດ້. ໃນອີກແງ່ໜຶ່ງ,

ສັດຈຳພວກທີ່ມີລູກອ່ອນເປັນຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍເຊັ່ນວ່າ: ຊ້າງ ແລະ ແມວໃຫຍ່ໄດ້ຖືກຄັດເລືອກເປັນແຫຼ່ງກຳເນີດ K ແລະ

ເມື່ອປຽບທຽບແລ້ວສັດຈຳພວກນີ້ມີໂອກາດທີ່ຈະລອດຊີວິດເປັນສັດໃຫຍ່ໄດ້ສູງຫຼາຍ. ເພາະສະນັ້ນ,

ການຍ້າຍລູກອ່ອນຂອງສັດທີ່ຖືກຄັດເລືອກເປັນແຫຼ່ງກຳເນີດ K

ອອກຈາກສັດປ່າໃນສະພາບແວດລ້ອມຕາມທຳມະຊາດເພື່ອມາລ້ຽງໃນທຳມະຊາດໄດ້ຮັບຜົນກະທົບອັນຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າສັດປ່າຫຼາຍກວ່າການ

ຍ້າຍສັດທີ່ຖືກຄັດເລືອກເປັນແຫຼ່ງກຳເນີດ R. ດັ່ງນັ້ນ, ລະບົບການສືບພັນຂອງສັດລ້ຽງໃນທຳມະຊາດຈຶ່ງມີຄວາມເໝາະສົມສະເພາະໄຂ່ ແລະ

ລູກອ່ອນເທົ່ານັ້ນຂອງສັດເທົ່ານັ້ນ ເຊິ່ງເປັນບ່ອນທີ່ສັດປະເພດນີ້ຕ້ອງເປັນຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍຈາກໄພພິບັດທາງທຳມະຊາດ (ຕົວຢ່າງ:

ສັດທີ່ກິນສັດອື່ນເປັນອາຫານ, ເປັນພະຍາດ, ສະພາບແວດລ້ອມ ແລະ ອື່ນໆ).

“ການລ້ຽງສັດໃນສະພາບແວດລ້ອມທີ່ມີການຄວບຄຸມ” ປະກອບມີຫຍັງແດ່?

ສຳລັບຈຸດປະສົງຂອງການນຳໃຊ້ລະຫັດແຫຼ່ງກຳເນີດ R ໃຫ້ຖືກຕ້ອງ, ຄຳວ່າ “ການລ້ຽງ” ຄວນຈະກ່ຽວຂ້ອງກັບລະດັບການຂະຫຍາຍຕົວ ແລະ/ຫຼື ການປັບປຸງກຸ່ມຕົວຢ່າງດຳເນີນໄປ ແຕ່ຕ້ອງຢູ່ພາຍໃຕ້ການຄຸ້ມຄອງແບບກັກຂັງ ແລະ

ໂດຍບໍ່ຈຳເປັນຕໍ່ໄລຍະເວລາທີ່ໃຊ້ໃນການກັກຂັງ.

ຄວາມແຕກຕ່າງນີ້ມີຄວາມສຳຄັນເນື່ອງຈາກຄວາມຫຼາກຫຼາຍຂອງປະຫວັດຊີວິດໃນລະຫວ່າງການຈຳແນກຊື່. ຕົວຢ່າງ:

ສັດບໍ່ມີກະດູກສັນຫຼັງບາງຈຳພວກອາດຈະໄດ້ພິຈາລະນາຄວາມຄ້າຍຄືກັນໃນທຳມະຊາດຫຼັງສອງອາທິດເທົ່ານັ້ນໃນສະພາບແວດລ້ອມທີ່ມີການ

ຄວບຄຸມ ຍ້ອນອັດຕາການຈະເລີນເຕີບໂຕຂອງພວກມັນເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງໄວວາ. ເບິ່ງໄປໃນແງ່ກົງກັນຂ້າມ, ສັດເລືອຄານບາງຈຳພວກ

(ເຊັ່ນວ່າ: ເຕົ້າຊະນິດທີ່ຈະເລີນໄວຊ້າ)

ອາດຈະມີຄວາມຕ້ອງການໄລຍະເວລາດົນກວ່າພາຍໃຕ້ການຄຸ້ມຄອງແບບກັກຂັງກ່ອນທີ່ພວກມັນຈະສາມາດໄດ້ຮັບການຄົ້ນຄວ້າພິຈາລະນາ

ເປັນສັດລ້ຽງໃນທຳມະຊາດ. ເມື່ອມີການກຳນົດວ່າການລ້ຽງໃນສະພາບແວດລ້ອມທີ່ມີການຄວບຄຸມປະກອບມີຫຍັງແດ່,

ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໃນປຶກສາຫາລືກັບອົງການວິທະຍາສາດຄວນຈະກຳນົດວ່າ:

1) The ສະຖານທີ່ລ້ຽງສັດໃນທຳມະຊາດໃຫ້ເງື່ອນໄຂທີ່ຈຳເປັນໄດ້ຢ່າງຕັ້ງໜ້າສຳລັບການຈະເລີນເຕີບໂຕ ແລະ

ການຢູ່ດິກົນດີຂອງກຸ່ມຕົວຢ່າງ (ເຊັ່ນວ່າ: ມີບ່ອນຜັກອາໄສພຽງພໍ, ມີອາຫານ, ມີການປັບປຸງດ້ານສັດຕະວະແພດ ແລະ ອື່ນໆ) ຫຼື

2) ພຽງແຕ່ຖືກຸ່ມຕົວຢ່າງຂອງສັດ ແລະ ພືດທີ່ຢູ່ໃນລະຫວ່າງທີ່ສົ່ງອອກ.

ຖ້າຫາກວ່າຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງຄົ້ນຄວ້າພິຈາລະນາວ່າສະຖານທີ່ເຫຼົ່ານັ້ນໃຫ້ເງື່ອນໄຂທີ່ຈຳເປັນສຳລັບການຈະເລີນເຕີບໂຕ ແລະ ການຈະເລີນພັນ ແລ້ວກຸ່ມຕົວຢ່າງເຫຼົ່ານັ້ນທີ່ໄດ້ມາຈາກສະຖານທີ່ດັ່ງກ່າວກໍ່ເໝາະສົມທີ່ຈະນຳໃຊ້ລ້ຽງລົດໃນທົ່ງ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ຖ້າບໍ່ມີສະຖານທີ່ດັ່ງກ່າວໃຫ້ ແລ້ວກຸ່ມຕົວຢ່າງຂອງສັດ ແລະ ພືດເຫຼົ່ານັ້ນກໍ່ຈະຢູ່ໃນສະພາບແວດລ້ອມຕາມທຳມະຊາດ ແຕ່ຄວນຈະໄດ້ສັງເກດເບິ່ງວ່າ: “ການລ້ຽງໃນສະພາບແວດລ້ອມທີ່ມີການຄວບຄຸມນັ້ນ” ບໍ່ໄດ້ໝາຍຄວາມວ່າສັດແຕ່ລະຕົວຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບການຄຸ້ມຄອງແບບກັກຂັງຈົນໃຫຍ່ ເພື່ອໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບນິຍາມຂອງ “ລ້ຽງລົດໃນທົ່ງ”.

ການທຳຄວາມເຂົ້າໃຈຕະຫຼາດ

ຂໍ້ມູນທີ່ສຳຄັນອີກອັນໜຶ່ງເພື່ອເປັນແນວທາງນຳໃຊ້ແຫຼ່ງກຳເນີດ “R” ຂອງ CITES ແມ່ນເພື່ອທຳຄວາມເຂົ້າໃຈລັກສະນະ ແລະ ຈຸດພິເສດຂອງຕະຫຼາດທີ່ກຸ່ມຕົວຢ່າງຂອງສັດ ແລະ ພືດເຫຼົ່ານັ້ນຖືກຜະລິດມາເພື່ອສະໜອງຕະຫຼາດ. ຕົວຢ່າງ: ກຸ່ມຕົວຢ່າງຂອງສັດທີ່ສົ່ງອອກເພື່ອການຄ້າສັດລ້ຽງຕາມປົກກະຕິແລ້ວມັກຈະເປັນສັດທີ່ຍັງອ່ອນ ຫຼື ແຮກເກີດ. ໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວ, ກຸ່ມຕົວຢ່າງເຫຼົ່ານີ້ບໍ່ໄດ້ຮັບການພັດທະນາທີ່ສຳຄັນໃນສະພາບແວດລ້ອມທີ່ມີການຄວບຄຸມກ່ອນທີ່ຈະສົ່ງອອກ ແລະ ນັ້ນກໍ່ໝາຍຄວາມວ່າບໍ່ໄດ້ຖືກລ້ຽງໃນທົ່ງ. ເບິ່ງໄປໃນແງ່ກົງກັນຂ້າມ, ສັດ ແລະ ພືດທີ່ຖືກສົ່ງອອກການຄ້າປະເພດສັດທີ່ໃຫ້ຊີ້ນ ຫຼື ໜັງຕາມປົກກະຕິແມ່ນຕ້ອງການຈຳນວນມະຫາສານ ແລະ ນັ້ນກໍ່ມັກຈະເປັນສັດທີ່ຖືກລ້ຽງມາໃນສະພາບແວດລ້ອມທີ່ໄດ້ມີການຄວບຄຸມເປັນໄລຍະເວລາທີ່ແກ່ຍາວອອກໄປ ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ຂະໜາດຂອງຮ່າງກາຍຕາມທີ່ຕ້ອງຕະຫຼາດກຳນົດ ຫຼື ຕ້ອງການ.

5.0 ການຊ່ວຍເຫຼືອເພີ່ມເຕີມຕໍ່ກັບການນຳໃຊ້ລະຫັດແຫຼ່ງກຳເນີດ

ດ ຄ

1. When ເມື່ອມີການປະເມີນໃບຄຳຮ້ອງເພື່ອສົ່ງອອກກຸ່ມຕົວຢ່າງຂອງສັດ ແລະ ພືດທີ່ໄດ້ຈັດບັນຊີເຂົ້າໃນ CITES ສະເໜີໂດຍຜູ້ສະໝັກໃຫ້ມີການລ້ຽງແບບກັກຂັງ, ການປະຕິບັດຕາມການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ພິຈາລະນາຈະຊ່ວຍໃນການກວດສອບຄວາມຖືກຕ້ອງ ຫຼື ບໍ່ເປັນໄປຕາມຂໍ້ກຳນົດຂອງ CITES ສຳລັບການລ້ຽງ “ສັດແບບກັກຂັງ”.
2. ການກຳນົດວ່າກຸ່ມຕົວຢ່າງຂອງສັດ ຫຼື ພືດທີ່ໄດ້ຖືກລ້ຽງແບບກັກຂັງໂດຍອີງໃສ່ນິຍາມໃນ [ມະຕິຂອງກອງປະຊຸມເລກທີ 10.16 \(ສະບັບປັບປຸງ\)](#) ເພື່ອກຳນົດລະຫັດແຫຼ່ງກຳເນີດທີ່ຖືກຕ້ອງ, ມັນມີຄວາມຈຳເປັນຕ້ອງກຳນົດດັ່ງນີ້:
 - i. ສັດ ແລະ ພືດຊະນິດໄດ້ກຳນົດໄວ້ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍສະບັບໃດ ແລະ
 - ii. ຈຸດປະສົງຂອງການສົ່ງອອກ (ກ່ຽວຂ້ອງກັບການຄ້າ ຫຼື ບໍ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການຄ້າ).
3. ຖ້າຫາກວ່າກຸ່ມຕົວຢ່າງນັ້ນແມ່ນເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ i, ບັນດາສັດ ແລະ ພືດທີ່ຖືກລ້ຽງແບບກັກຂັງ ແລະ ການປະສົມພັນດັ່ງກ່າວແມ່ນເພື່ອຈຸດປະສົງທາງການຄ້າ, ໃຫ້ຂໍ້ຄວາມເຫັນນຳເວັບໄຊທ໌ຂອງ CITES ເພື່ອກຳນົດວ່າກຸ່ມຕົວຢ່າງໃດທີ່ໄດ້ມາຈາກ ຫຼື ບໍ່ໄດ້ມາຈາກການດຳເນີນປະສົມພັນສັດ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນການຈົດທະບຽນຂອງກອງເລຂາກ່ຽວກັບການດຳເນີນການປະສົມພັນສັດໄດ້ທີ່: <http://www.cites.org/eng/common/reg/cb/summary.html>.
4. ຖ້າຫາກບໍ່ມີຂໍ້ສົງໄສວ່າກຸ່ມຕົວຢ່າງນັ້ນໄດ້ມາຈາກການດຳເນີນການປະສົມພັນທີ່ໄດ້ຈົດທະບຽນຂອງ CITES, ແລ້ວໃຫ້ນຳໃຊ້ລະຫັດແຫຼ່ງກຳເນີດເປັນ d.
5. ຖ້າຫາກວ່າຍັງມີຂໍ້ສົງໄສຢູ່ ແລະ ຜູ້ໃຊ້ກັບສາມາດໃຫ້ຫຼັກຖານພຽງພໍ ເພື່ອພິສູດໃຫ້ເຫັນວ່າກຸ່ມຕົວຢ່າງນັ້ນມີຕົ້ນກຳເນີດມາຈາກການດຳເນີນຈົດທະບຽນຂອງ CITES, ບໍ່ໃຫ້ນຳໃຊ້ລະຫັດແຫຼ່ງກຳເນີດເປັນ d. ໃນກໍລະນີນີ້, ຈະຕ້ອງມີຄວາມຈຳເປັນກຳນົດເອົາກຸ່ມຕົວຢ່າງທີ່ໄດ້ຖືກລ້ຽງແບບກັກຂັງ ຫຼື ລ້ຽງບໍ່ໄດ້ກັກຂັງທີ່ແນ່ນອນ, ໄດ້ເກັບກ່ຽວເອົາມາຈາກສະພາບແວດລ້ອມຕາມທຳມະຊາດ ຫຼື ໄດ້ມາຈາກແຫຼ່ງກຳເນີດອື່ນໆ.
6. ຖ້າຫາກວ່າຍັງບໍ່ມີຫຼັກຖານຢືນຢັນວ່າກຸ່ມຕົວຢ່າງທີ່ຍັງເປັນຄຳຖາມຄ້າງຄາຢູ່ນັ້ນເປັນສັດລ້ຽງແບບກັກຂັງຕາມ [ນິຍາມໃນມະຕິຂອງກອງປະຊຸມເລກທີ 10.16 \(ສະບັບປັບປຸງ\)](#), ແລ້ວຈະຕ້ອງປະຕິບັດຕາມຄຳເຕືອນ ແລະ ຄວນຈະມີການກວດສອບລາຍລະອຽດເພີ່ມເຕີມ.
7. ໃນກໍລະນີນີ້, ຂໍ້ມູນຕໍ່ກັບຄຳຖາມເຫຼົ່ານັ້ນຈະຊ່ວຍໃນການກຳນົດມັນແມ່ນການດຳເນີນການປະສົມພັນສັດ ຫຼື ບໍ່ແມ່ນ ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບນິຍາມຂອງ “ສັດລ້ຽງແບບກັກຂັງ” ໃນ [ມະຕິຂອງກອງປະຊຸມເລກທີ 10.16 \(ສະບັບປັບປຸງ\)](#) ເຊິ່ງຈະຊ່ວຍໃຫ້ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງສາມາດອອກແຈ້ງການຕັດສິນໃຈຖ້າຫາກຈະນຳໃຊ້ລະຫັດແຫຼ່ງກຳເນີດ c, F ຫຼື ຍົກເລີກການນຳໃຊ້ດັ່ງນີ້:
 - i. ມີໃບອະນຸຍາດດຳເນີນກິດຈະການປະສົມພັນສັດແລ້ວບໍ່ທີ່ເປັນຄຳຖາມ? ຖ້າຍັງບໍ່ທັນມີໃບອະນຸຍາດດຳເນີນກິດຈະການເທື່ອ, ຄວາມຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍຂອງການສົ່ງອອກກໍຈະຕ້ອງໄດ້ຕັ້ງຄຳຖາມຂຶ້ນມາ.
 - ii. ກິດຈະການດຳເນີນການປະສົມພັນສັດທີ່ຖືກອະນຸຍາດໃຫ້ດຳເນີນຄັ້ງທຳອິດແມ່ນວັນທີໃດ?
 - iii. ມີໃບອະນຸຍາດຈັກສະບັບແລ້ວທີ່ອອກໃຫ້, ໄລຍະເວລາໃດ ເພື່ອເກັບກຳຂໍ້ມູນຂອງກຸ່ມຕົວຢ່າງຈາກສະພາບແວດລ້ອມຕາມທຳມະຊາດ ແລະ ມີສັດຈັກໂຕທີ່ໄດ້ເກັບກຳໄວ້ແລ້ວ

- ເພື່ອກຳນົດເອົາຈຳນວນທັງໝົດທີ່ຈັບໄດ້?
- iv. ຈຳນວນຂອງການຂະຫຍາຍພັນປະຈຳປີມີເທົ່າໃດ ແລະ ໂດຍອີງໃສ່ຄຳແນະນຳທາງດ້ານວິທະຍາສາດທີ່ເປັນເອກະລາດກ່ຽວກັບລັກສະນະພຶດຕະທາງຊີວະວິທະຍາຂອງກຸ່ມຕົວຢ່າງ, ຈຳນວນຂອງສັດເຫຼົ່ານີ້ມີທາງເປັນໄປໄດ້ສຳລັບກຸ່ມຕົວຢ່າງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງບໍ່?
 - v. ຈຳນວນທັງໝົດຂອງສັດແຕ່ລະຕົວທີ່ເກັບໄວ້ເພື່ອດຳເນີນການປະສົມພັນມີເທົ່າໃດ ແລະ ມີສັດໃດໃຫຍ່ທີ່ເປັນໂຕຜູ້ ແລະ ໂຕແມ່ທີ່ເກັບໄວ້ໃນຄອກເປັນພໍ້ແມ່ຈັກໂຕ?
 - vi. ສະຖານທີ່ເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ຖືກສຳຫຼວດໂດຍເຈົ້າໜ້າທີ່ຈາກຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງທາງດ້ານວິທະຍາສາດແລ້ວ ແລະ ມີບົດລາຍງານຜົນຂອງການສຳຫຼວດແລ້ວບໍ່?
8. ໃນກໍລະນີທີ່ມີຂໍ້ສົງໄສກ່ຽວກັບຄວາມຊັດເຈນຂອງລະຫັດແຫຼ່ງກຳເນີດ, ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງຂອງປະເທດທີ່ນຳເຂົ້າຄວນຈຳຂໍຄຳເຫັນນຳອົງການວິທະຍາສາດຂອງປະເທດທີ່ນຳເຂົ້າຖ້າມີຄວາມຈຳເປັນ
- ເພື່ອກຳນົດເອົາບັນດາກຸ່ມຕົວຢ່າງທີ່ຖືກລ້ຽງແບບກັກຂັງທົ່ວໄປພາຍໃຕ້ຂອບເຂດສິດຂອງຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງຂອງປະເທດທີ່ນຳເຂົ້າ. ຖ້າຫາກວ່າຍັງມີຂໍ້ສົງໄສຄ້າງຄາຍູ່, ບັນຫາດັ່ງກ່າວຈະຕ້ອງໄດ້ນຳສະເໜີຕໍ່ກອງເລຂາຂອງ CITES.

6.0 ນິຍາມທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ

ນິຍາມເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ມາຈາກເວັບໄຊທ໌ຂອງ CITES. ສຳລັບຄຳອະທິບາຍຂອງນິຍາມເພີ່ມເຕີມ ໃຫ້ເຂົ້າເບິ່ງການປະມວນຄຳສັບຂອງ CITES ໄດ້ທີ່:

<http://www.cites.org/eng/resources/terms/glossary.php>

ພຶດຕະທຳ ຍາຍພັນທຽມ	ໝາຍເຖິງກຸ່ມຕົວຢ່າງຂອງພືດທີ່ໄດ້: • ຈະເລີນເຕີບໃຫຍ່ພາຍໃຕ້ສະພາບແວດລ້ອມທີ່ມີການຄວບຄຸມ. • ຈະເລີນເຕີບໃຫຍ່ພາຍໃຕ້ສະພາບແວດລ້ອມທີ່ມີການຄວບຄຸມ, ການແບ່ງຕົວ, ແລະຈຸລັງເປັນດ້ານກະດັນ ຫຼື ແລະຈຸລັງຂອງພືດອື່ນໆ, ຈຸລັງສືບພັນ ຫຼື ການແຜ່ກະຈາຍອື່ນໆທີ່ໄດ້ຖືກຍົກເວັ້ນຈາກຂໍ້ກຳນົດຂອງສັນທິສັນຍາ ຫຼື ໄດ້ມາຈາກການເກັບໄວ້ໃນສາງເພື່ອເຮັດພັນພືດພັນສັດ. ຫຼື ການຈັດແບ່ງຂະຫຍາຍພັນໄມ້ເກດສະໜາ, ຈະເລີນເຕີບໃຫຍ່ພາຍໃຕ້ສະພາບແວດລ້ອມ, ເປ້ຍ, ຕົ້ນໄມ້ອ່ອນ, ກິ່ງຄຳ, ການຕໍ່ກິ່ງ, ການຄອບເອົາກິ່ງ, ການແບ່ງຕົວ, ແລະຈຸລັງພືດ ຫຼື ແລະຈຸລັງຂອງພືດອື່ນໆທີ່ໄດ້ມາຈາກການເກັບໄວ້ໃນສາງເພື່ອເຮັດພັນພືດພັນສັດ ອີງຕາມນິຍາມຂອງ “ການເກັບໄວ້ໃນສາງເພື່ອເຮັດພັນພືດພັນສັດ” ໃນ ມະຕິຂອງກອງປະຊຸມເລກທີ 11.11 (ສະບັບປັບປຸງສຳເນົາເລກທີ 17).
ສັດລ້ຽງທີ່ ຖືກກັກຂັງ	ໝາຍເຖິງສັດທີ່ເກີດ ຫຼື ຂະຫຍາຍພັນໃນສະພາບແວດລ້ອມທີ່ມີການຄວບຄຸມໃນກໍລະນີທີ່ວ່າ: i) ສັດຜູ້ ຫຼື ແມ່ປະສົມພັນກັນ ຫຼື ຈຸລັງສືບພັນໄດ້ຖືກຖ່າຍທອດໄປເປັນສະພາບແວດລ້ອມທີ່ມີການຄວບຄຸມ (ຖ້າຫາກວ່າການແຜ່ພັນໃໝ່ມີການຮ່ວມເພດ) ຫຼື ສັດຜູ້ ຫຼື ແມ່ໄດ້ຢູ່ໃນສະພາບແວດລ້ອມທີ່ມີການຄວບຄຸມໃນເວລາທີ່ມີການຈະເລີນພັນເລີ່ມເກີດຂຶ້ນ (ຖ້າຫາກວ່າການແຜ່ພັນໃໝ່ບໍ່ມີການຮ່ວມເພດ). ii) ສັດລ້ຽງປະສົມພັນຕໍ່ຄວາມເພິ່ງພໍໃຈຂອງສັດອຳນາດລັດຖະບານທີ່ມີຄວາມສາມາດຂອງປະເທດທີ່ນຳເຂົ້າມີດັ່ງນີ້: a) ໄດ້ຖືກກຳນົດຕາມຂໍ້ກຳນົດຂອງ CITES ແລະ ບະບຽບກົດໝາຍຂອງປະເທດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ໃນລັກສະນະທີ່ບໍ່ເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ການມີຊີວິດຢູ່ລອດຂອງສັດ ແລະ ພືດໃນສະພາບແວດລ້ອມຕາມທຳມະຊາດ. b) ໄດ້ຮັບການປົກປັກຮັກສາໂດຍບໍ່ຕ້ອງມີຄຳແນະນຳຂອງສັດຈາກສະພາບແວດລ້ອມຕາມທຳມະຊາດ ຍົກເວັ້ນການເພີ່ມສັດເຂົ້າມາບາງໂອກາດເຊັ່ນວ່າ: ໄຂ່ ຫຼື ຈຸລັງສືບພັນ ອີງຕາມຂໍ້ກຳນົດຂອງ CITES ແລະ ບະບຽບກົດໝາຍຂອງປະເທດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ໃນລັກສະນະທີ່ບໍ່ເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ການມີຊີວິດຢູ່ລອດຂອງສັດ ແລະ ພືດໃນສະພາບແວດລ້ອມຕາມທຳມະຊາດ ເຊິ່ງໄດ້ຮັບການຊີ້ນຳຈາກອົງການວິທະຍາສາດດັ່ງນີ້: 1) ເພື່ອປ້ອງກັນ ຫຼື ກຳຈັດການປະສົມພັນລະຫວ່າງພັນທີ່ໄກຊິດກັນທີ່ເປັນໄພຕໍ່ສຸຂະພາບ ດ້ວຍຂະໜາດຂອງການເພີ່ມດັ່ງກ່າວທີ່ໄດ້ກຳນົດຕາມຄວາມຕ້ອງການສຳລັບວັດຖຸພັນທຸກຳໃໝ່. 2) ເພື່ອຈັດວາງສັດຈຳພວກທີ່ຖືກຍຶດຕາມ ມະຕິຂອງກອງປະຊຸມເລກທີ 17.8 ຫຼື 3) ຍົກເວັ້ນເພື່ອນຳໃຊ້ສຳລັບສັດລ້ຽງທີ່ມີການປະສົມພັນ ແລະ c) 1. ໄດ້ຂະຫຍາຍພັນເປັນລຸ້ນທີສອງ (F2) ຫຼື ລຸ້ນຖັດໄປ (F3, F4 ແລະ ຕໍ່ໄປ) ໃນສະພາບແວດລ້ອມທີ່ມີການຄວບຄຸມ. ຫຼື 2. ໄດ້ມີການຄຸ້ມຄອງໃນລັກສະນະທີ່ວ່າໄດ້ສາທິດໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມສາມາດຂອງການຂະຫຍາຍພັນຂອງລຸ້ນທີສອງໄດ້ຢ່າງໜ້າເຊື່ອຖືໃນສະພາບແວດລ້ອມທີ່ມີການຄວບຄຸມ.
ສັດລ້ຽງທີ່ ມີການປະ ສົມພັນ	ໝາຍເຖິງກຸ່ມສັດທີ່ນຳໃຊ້ເພື່ອການແຜ່ພັນໃນການດຳເນີນການປະສົມພັນແບບກັກຂັງ.
ສັດ ຫຼື ພືດໃນສະ ພາບແວດ ລ້ອມທີ່ມີ ການຄວບ ຄຸມ	ສຳລັບສັດ: ສະພາບແວດລ້ອມທີ່ຖືກຄວບຄຸມສຳລັບຈຸດປະສົງຂອງການຂະຫຍາຍພັນສັດ ແລະ ພືດຈຳເພາະ ທີ່ມີຊາຍແດນກຳນົດໄວ້ ເພື່ອປ້ອງກັນສັດ, ໄຂ່ ຫຼື ຈຸລັງສືບພັນຂອງສັດ ແລະ ພືດດັ່ງກ່າວຈາກການນຳເຂົ້າມາ ຫຼື ເອົາອອກໄປ ແລະ ຈຸດພິເສດລັກສະນະທີ່ວ່າໄປ ເຊິ່ງອາດຈະລວມຢູ່ນຳ ແຕ່ບໍ່ມີຂອບເຂດຈຳກັດເຊັ່ນວ່າ: ບ່ອນຢູ່ອາໄສທຽມ, ການກຳຈັດສິ່ງເສດເຫຼືອ, ການເບິ່ງແຍງສຸຂະພາບ, ການປ້ອງກັນຈາກສັດທີ່ກິນສັດອື່ນເປັນອາຫານ ແລະ ສະໜອງອາຫານທຽມ. ສຳລັບພືດ: ສະພາບແວດລ້ອມທີ່ບໍ່ແມ່ນທຳມະຊາດທີ່ມີການຄວບຄຸມຢ່າງວະຽນໄດຍກາຍເຂົ້າໄປແຊກແຊງຂອງມະນຸດເພື່ອຈຸດປະສົງຜະລິດພືດພັນ. ຈຸດພິເສດລັກສະນະທີ່ວ່າໄປຂອງສະພາບແວດລ້ອມທີ່ມີການຄວບຄຸມອາດຈະລວມມີ

	ແຕ່ມີຂອບເຂດຈຳກັດ ເພື່ອການໄຖດິນ, ການປະສົມຜັນ, ເສຍຫຍ້າ ແລະ ການຄວບຄຸມສັດຕູພືດ, ຊົນລະປະທານ ຫຼື ກິດຈະການກຳເນີດໃໝ່ໄດ້ຊື່ນວ່າ: ການເອົາໃສ່ໃຖ, ຫຍ້າຮອງ ຫຼື ໜານ ຫຼື ການປ້ອງກັນຈາກອາກາດ.
ພືດທີ່ເກັບໄວ້ເຮັດແນວພັນ	ກຸ່ມພືດທີ່ປຸກພາຍໃຕ້ສະພາບແວດລ້ອມທີ່ມີການຄວບຄຸມ ເພື່ອນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການຜະລິດຜັນໃໝ່ ແລະ ຕ້ອງເປັນໄປຕາມຄວາມພໍໃຈຂອງຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງຂອງ CITES ທີ່ກຳນົດໄວ້ຂອງປະເທດທີ່ສົ່ງອອກດັ່ງນີ້: ໄດ້ກຳນົດໂດຍອີງຕາມຂໍ້ກຳນົດຂອງ CITES ແລະ ລະບຽບກົດໝາຍຂອງປະເທດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ໃນລັກສະນະທີ່ບໍ່ເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ການມີຊີວິດຢູ່ວອດຂອງສັດ ແລະ ພືດໃນສະພາບແວດລ້ອມຕາມທຳມະຊາດ ແລະ ຕ້ອງໄດ້ເກັບຮັກສາໄວ້ໃນປະລິມານທີ່ພຽງພໍສຳລັບການຂະຫຍາຍຜັນ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ຄວາມຈຳເປັນຫຼຸດລົງ ຫຼື ຕັດອອກໃນການເພີ່ມຜູນໃນສະພາບແວດລ້ອມຕາມທຳມະຊາດ ດ້ວຍການຂະຫຍາຍຜັນດ່ຽວກ່າວເກີດຂຶ້ນພຽງແຕ່ເປັນຂໍ້ຍົກເວັ້ນ ແລະ ມີຂອບເຂດຈຳກັດຕໍ່ປະລິມານທີ່ຈຳເປັນ ເພື່ອເກັບຮັກສາຄວາມແຂງແຮງ ແລະ ອັດຕາການຜະລິດຂອງພັນທີ່ເກັບມ້ຽນໄວ້.

7.0 ຄຳແນະນຳເພີ່ມເຕີມ

ຄຳແນະນຳກ່ຽວກັບໃບອະນຸຍາດ ແລະ ໃບຢັ້ງຢືນ ເຂົ້າເບິ່ງໄດ້ທີ່:

<http://www.cites.org/eng/disc/text.php#VI>

ຄຳແນະນຳກ່ຽວກັບຂໍ້ຍົກເວັ້ນ ແລະ ຂໍ້ກຳນົດພິເສດອື່ນໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການຄ້າ ເຂົ້າເບິ່ງໄດ້ທີ່:

<http://www.cites.org/eng/disc/text.php#VII>

ຄຳແນະນຳກ່ຽວກັບມະຕິຂອງກອງປະຊຸມເລກທີ 12.3 (ສະບັບປັບປຸງສຳເນົາເລກທີ 17) - ໃບອະນຸຍາດ ແລະ ໃບຢັ້ງຢືນ ເຂົ້າເບິ່ງໄດ້ທີ່:

<https://cites.org/sites/default/files/document/E-Res-12-03-R17.pdf>

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ

ແຜນວາດໃນຮູບແບບສອບຖາມ

1. ມີສັດ ແລະ ພືດທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ໃນເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ (I, II or III) ຂອງ CITES ບໍ່?

ມີ.....ຕໍ່ຄຳຖາມຂໍ້ທີ 2

ບໍ່ມີ.....ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງມີໃບອະນຸຍາດສົ່ງອອກຂອງ CITES

2. ແມ່ນກຸ່ມຕົວຢ່າງທີ່ໄດ້ມາກ່ອນຂໍ້ກຳນົດຂອງສັນທິສັນຍາມີບັງຄັບໃຊ້ ຫຼື ບໍ່?

ແມ່ນແລ້ວ.....ລະຫັດແຫຼ່ງກຳເນີດ 0

ບໍ່ແມ່ນ.....ຕໍ່ຄຳຖາມຂໍ້ທີ 3

3. ແມ່ນສັດທີ່ຖືກຄຸ້ມຄອງ ຫຼື ຄອບຄອງບໍ່? ເລື່ອງການສົ່ງອອກໃຫ້ແກ່ເໝາະກັບ [ມະຕິຂອງກອງປະຊຸມເລກທີ 17.8](#)

ແມ່ນແລ້ວ.....ລະຫັດແຫຼ່ງກຳເນີດ i

ບໍ່ແມ່ນ.....ຕໍ່ຄຳຖາມຂໍ້ທີ 4

4. ມີຂໍ້ມູນພຽງພໍກ່ຽວກັບກຸ່ມຕົວຢ່າງ ເພື່ອກຳນົດແຫຼ່ງກຳເນີດຂອງມັນບໍ່?

ມີ.....ຕໍ່ຄຳຖາມຂໍ້ທີ 5

ບໍ່ມີ.....ລະຫັດແຫຼ່ງກຳເນີດ u

5. ແມ່ນກຸ່ມຕົວຢ່າງນັ້ນໄດ້ມາຈາກສະພາບແວດລ້ອມທາງທະເລ ແລະ ບໍ່ຢູ່ພາຍໃຕ້ຂອບເຂດສິດອຳນາດຂອງລັດໃດ ຫຼື ບໍ່?

ແມ່ນແລ້ວ.....ລະຫັດແຫຼ່ງກຳເນີດ x

ບໍ່ແມ່ນ.....ຕໍ່ຄຳຖາມຂໍ້ທີ 6

6. ກຸ່ມຕົວຢ່າງນັ້ນເປັນພືດ ຫຼື ສັດ?

ເປັນສັດ.....ຕໍ່ຄຳຖາມຂໍ້ທີ 7

ເປັນພືດ.....ຕໍ່ຄຳຖາມຂໍ້ທີ 21

7. ກຸ່ມຕົວຢ່າງນັ້ນໄດ້ມາຈາກສະພາບແວດລ້ອມຕາມທຳມະຊາດບໍ່?

ແມ່ນແລ້ວ.....ຕໍ່ຄຳຖາມຂໍ້ທີ 8

ບໍ່ແມ່ນ.....ຕໍ່ຄຳຖາມຂໍ້ທີ 13

8. ກຸ່ມຕົວຢ່າງນັ້ນໄດ້ມາຈາກສະພາບແວດລ້ອມຕາມທຳມະຊາດບໍ່ເຊັ່ນວ່າ: ໄຂ່ ຫຼື ລູກອ່ອນທີ່ມີໂອກາດມີຊີວິດຢູ່ລອດເປັນສັດໃຫຍ່ໄດ້ໜ້ອຍຫຼາຍ?

ແມ່ນແລ້ວ.....ຕໍ່ຄຳຖາມຂໍ້ທີ 9

ບໍ່ແມ່ນ.....ລະຫັດແຫຼ່ງກຳເນີດ w

9. ກຸ່ມຕົວຢ່າງນັ້ນໄດ້ຖືກລ້ຽງໃນສະພາບແວດລ້ອມທີ່ມີການຄວບຄຸມບໍ່?

ແມ່ນແລ້ວ.....ຕໍ່ຄຳຖາມຂໍ້ທີ 10

ບໍ່ແມ່ນ.....ລະຫັດແຫຼ່ງກຳເນີດ w

10. ກຸ່ມຕົວຢ່າງນັ້ນໄດ້ຖືກໂອນເຂົ້າເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ II ແລະ ກຳນົດໄວ້ຕາມ[ມະຕິຂອງກອງປະຊຸມເລກທີ 11.16 \(ສະບັບປັບປຸງສຳລັບເລກທີ 15\)](#) ບໍ່?

ແມ່ນແລ້ວ.....ລະຫັດແຫຼ່ງກຳເນີດ R

ບໍ່ແມ່ນ.....ຕໍ່ຄຳຖາມຂໍ້ທີ 11

11. ກຸ່ມຕົວຢ່າງໄດ້ລະບຸໄວ້ໃນເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ II ຫຼື III ຂອງ CITES ແລ້ວບໍ່?

ແມ່ນແລ້ວ.....ລະຫັດແຫຼ່ງກຳເນີດ R

ບໍ່ແມ່ນ.....ຕໍ່ຄຳຖາມຂໍ້ທີ 12

12. ກຸ່ມຕົວຢ່າງສອດຄ່ອງກັບຂໍ້ກຳນົດຕ່າງໆພາຍໃຕ້[ມາດຕາ III](#) ຂອງສັນທິສັນຍາແລ້ວບໍ່?

ສອດຄ່ອງແລ້ວ.....ລະຫັດແຫຼ່ງກຳເນີດ w

ຍັງບໍ່ທັນສອດຄ່ອງ.....ບໍ່ຄວນດຳເນີນການສົ່ງອອກ

13. ກຸ່ມຕົວຢ່າງນັ້ນໄດ້ມາຈາກໂຕຜູ້ ຫຼື ແມ່ທີ່ປະສົມຜັນບໍ່ ຫຼື ຖ່າຍໂອນຈຸລັງສືບຜັນໃນສະພາບແວດລ້ອມທີ່ມີການຄວບຄຸມ (ການສືບຜັນແບບຮ່ວມເພດ) ຫຼື ໂຕຜູ້ ຫຼື ແມ່ຢູ່ໃນສະພາບແວດລ້ອມທີ່ມີການຄວບຄຸມໃນເວລາທີ່ມີການຈະເລີນຜັນເລີ່ມຂຶ້ນ (ການສືບຜັນແບບບໍ່ຮ່ວມເພດ)?

ແມ່ນແລ້ວ.....ຕໍ່ຄຳຖາມຂໍ້ທີ 15

ບໍ່ແມ່ນ.....ຕໍ່ຄຳຖາມຂໍ້ທີ 14

14. ກຸ່ມຕົວຢ່າງເກີດໃນສະພາບແວດລ້ອມແບບກັກຂັງ ຫຼື ສະພາບແວດລ້ອມທີ່ມີການຄວບຄຸມ?

ແມ່ນແລ້ວ.....ລະຫັດແຫຼ່ງກຳເນີດ F

ບໍ່ແມ່ນ.....ລະຫັດແຫຼ່ງກຳເນີດ W

15. ສັດລ້ຽງທີ່ມີການປະສົມຜັນໄດ້ກຳນົດໄວ້ຕາມຂໍ້ກຳນົດຂອງ CITES ແລະ ລະບຽບກົດໝາຍຂອງປະເທດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ໃນລັກສະນະທີ່ບໍ່ທຳລາຍການມີຊີວິດຢູ່ລອດຂອງສັດ ແລະ ພືດໃນສະພາບແວດລ້ອມຕາມທຳມະຊາດ?

ແມ່ນແລ້ວ.....ຕໍ່ຄຳຖາມຂໍ້ທີ 16

ບໍ່ແມ່ນ.....ລະຫັດແຫຼ່ງກຳເນີດ F

16. ສັດລ້ຽງທີ່ມີການປະສົມຜັນໄດ້ຖືກເກັບຮັກສາໂດຍບໍ່ມີຄຳແນະນຳຂອງກຸ່ມຕົວຢ່າງເລີຍຈາກສະພາບແວດລ້ອມຕາມທຳມະຊາດບໍ່, ຍົກເວັ້ນການເພີ່ມສັດ, ໄຂ່ ຫຼື ຈຸລັງສືບຜັນເຂົ້າມາບາງໂອກາດ ຕາມຂໍ້ກຳນົດຂອງ CITES ແລະ ລະບຽບກົດໝາຍຂອງປະເທດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ໃນລັກສະນະທີ່ບໍ່ທຳລາຍການມີຊີວິດຢູ່ລອດຂອງສັດ ແລະ ພືດໃນສະພາບແວດລ້ອມຕາມທຳມະຊາດ?

ແມ່ນແລ້ວ.....ຕໍ່ຄຳຖາມຂໍ້ທີ 17

ບໍ່ແມ່ນ.....ລະຫັດແຫຼ່ງກຳເນີດ F

17. ສັດລ້ຽງທີ່ມີການປະສົມຜັນໄດ້ຂະຫຍາຍຜັນລຸ້ນທີສອງ (F2) ຫຼື ລຸ້ນຖັດຕໍ່ຈາກນັ້ນ (F3, F4 ແລະ ອື່ນໆ) ຢູ່ໃນສະພາບແວດລ້ອມທີ່ມີການຄວບຄຸມ ຫຼື ໄດ້ຮັບການຄຸ້ມຄອງໃນລັກສະນະທີ່ມີການສາທິດ ໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມສາມາດຂອງການຂະຫຍາຍຜັນຂອງລຸ້ນທີສອງໄດ້ຢ່າງໜ້າເຊື່ອຖືໃນສະພາບແວດລ້ອມທີ່ມີການຄວບຄຸມ?

ແມ່ນແລ້ວ, ກຸ່ມຕົວຢ່າງທີ່ຖືກລ້ຽງແບບກັກຂັງ.....ຕໍ່ຄຳຖາມຂໍ້ທີ 18

ບໍ່ແມ່ນ.....ລະຫັດແຫຼ່ງກຳເນີດ F

18. ກຸ່ມຕົວຢ່າງຂອງ CITES ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນເອກະສານຊ້ອນທ້າຍສະບັບໃດ?

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ I.....ຕໍ່ຄຳຖາມຂໍ້ທີ 19

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍທີ II ຫຼື III.....ລະຫັດແຫຼ່ງກຳເນີດ c

19. ກຸ່ມຕົວຢ່າງນັ້ນໄດ້ຖືກລັງເພື່ອຈຸດປະສົງທາງການຄ້າບໍ່?

ແມ່ນແລ້ວ.....ຕໍ່ຄຳຖາມຂໍ້ທີ 20

ບໍ່ແມ່ນ.....ລະຫັດແຫຼ່ງກຳເນີດ c

20. ກຸ່ມຕົວຢ່າງໄດ້ຖືກລັງຢູ່ທີ່ການດຳເນີນການປະສົມຜັນທີ່ໄດ້ຮັບການຈົດທະບຽນຂອງ CITES ບໍ່?

ແມ່ນແລ້ວ.....ແຫຼ່ງກຳເນີດ d

ບໍ່ແມ່ນ.....ບໍ່ຄວນດຳເນີນການສົ່ງອອກ

21. ກຸ່ມຕົວຢ່າງຈະເລີນເຕີບໂຕພາຍໃຕ້ສະພາບທີ່ມີການຄວບຄຸມບໍ່?

ແມ່ນແລ້ວ.....ຕໍ່ຄຳຖາມຂໍ້ທີ 21

ບໍ່ແມ່ນ.....ລະຫັດແຫຼ່ງກຳເນີດ w

22. ກຸ່ມຕົວຢ່າງໄດ້ຈະເລີນເຕີບໂຕມາຈາກເມັດຜັນ, ກິ່ງຊຳ, ການແບ່ງຕົວ, ແລະຈຸລັງດ້ານເປັນກະດັນ ຫຼື ແລະຈຸລັງຂອງພືດຊະນິດອື່ນໆ, ຈຸລັງສືບຜັນ ຫຼື ການແຜ່ກະຈາຍທີ່ໄດ້ມາຈາກສັດລ້ຽງທີ່ເກັບໄວ້ເປັນພື້ນຜິດພາດຕາມການຈັດແບ່ງໃນຂໍ້ 1b) ຂອງ [ມະຕິກອງປະຊຸມເລກທີ 11.11 \(ສະບັບປັບປຸງສຳລັບເລກທີ 17\)](#) ແມ່ນບໍ່?

ແມ່ນແລ້ວ.....ຕໍ່ຄຳຖາມຂໍ້ທີ 26

ບໍ່ແມ່ນ.....ຕໍ່ຄຳຖາມຂໍ້ທີ 23

23. ກຸ່ມຕົວຢ່າງຈະເລີນເຕີບໂຕມາຈາກສະພາບແວດລ້ອມຕາມທຳມະຊາດທີ່ເປັນເມັດຜັນ ຫຼື ຈຸລັງສືບຜັນຕາມຂໍ້ຍົກເວັ້ນໃນ [ມະຕິຂອງກອງປະຊຸມເລກທີ 11.11 \(ສະບັບປັບປຸງສຳລັບເລກທີ 17\)](#) ແມ່ນບໍ່?

ແມ່ນແລ້ວ.....ຕໍ່ຄຳຖາມຂໍ້ທີ 26

ບໍ່ແມ່ນ.....ຕໍ່ຄຳຖາມຂໍ້ທີ 24

24. ກຸ່ມຕົວຢ່າງຈະເລີນເຕີບໂຕມາຈາກກິ່ງງຳ ຫຼື ການແບ່ງຕົວບໍ່?

ແມ່ນແລ້ວ.....ຕໍ່ຄຳຖາມຂໍ້ທີ 25

ບໍ່ແມ່ນ.....ລະຫັດແຫຼ່ງກຳເນີດ w

25. ກິ່ງງຳ ຫຼື

ການແບ່ງຕົວໄດ້ມາຈາກພືດໃນສະພາບແວດລ້ອມຕາມທຳມະຊາດທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບການຄົ້ນຄວ້າພິຈາລະນາເປັນພືດທີ່ເກັບໄວ້ເຮັດ
ແນວຜັນເທື່ອແມ່ນບໍ່?

ແມ່ນແລ້ວ.....ລະຫັດແຫຼ່ງກຳເນີດ w

ບໍ່ແມ່ນ.....ຕໍ່ຄຳຖາມຂໍ້ທີ 26

26. ຕົວຢ່າງຂອງ CITES ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນເອກະສານຊ້ອນທ້າຍສະບັບໃດ?

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ I.....ຕໍ່ຄຳຖາມຂໍ້ທີ 27

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ II ຫຼື III.....ລະຫັດແຫຼ່ງກຳເນີດ A

27. ກຸ່ມຕົວຢ່າງໄດ້ຖືກບຸກຂຶ້ນມາເພື່ອຈຸດປະສົງທາງການຄ້າບໍ່?

ແມ່ນແລ້ວ.....ຕໍ່ຄຳຖາມຂໍ້ທີ 28

ບໍ່ແມ່ນ.....ລະຫັດແຫຼ່ງກຳເນີດ A

28. ກຸ່ມຕົວຢ່າງໄດ້ຖືກຂະຫຍາຍຜັນທຽມຢູ່ສວນກ້າເບ້ຍໄມ້ທີ່ໄດ້ຮັບການຈົດທະບຽນຂອງ CITES ບໍ່?

ແມ່ນແລ້ວ.....ລະຫັດແຫຼ່ງກຳເນີດ D

ບໍ່ແມ່ນ.....ລະຫັດແຫຼ່ງກຳເນີດ A

• ພືດທີ່ຕໍ່ກິ່ງງຳໄດ້ຖືກຮັບຮອງເປັນພຽງຂະຫຍາຍຜັນທຽມເທົ່ານັ້ນໃນເວລາທີ່ຮາກ ແລະ ກິ່ງຂອງມັນແມ່ນໄດ້ມາຈາກກຸ່ມຕົວຢ່າງທີ່ໄດ້ຂະຫຍາຍຜັນທຽມ.